

ΑΣΠΙΣ

ΘΕΟΣ ΤΥΧΗ

ἀλλ' εἰ μὲν ἦν τούτοις τι γεγονὸς δυσχερές,
θεὸν οὐσαν οὐκ ἦν εἰκὸς ἀκολουθεῖν ἐμέ.
νῦν δ' ἀγνοοῦσι καὶ πλανῶνται· τοῦτο δὲ

ε]χων μαθήσεται

100

..]ν....[.].[..].[

ξένος ἄλλος ὡς .[...]τοκαί[

ἢ τ' ἐπίθεσις τῶν βαρβάρων[

ἐπέχων ἐσήμαιν', ἐξεβοήθου[ν

ὀπλιζόμενοι τὸ παρὸν ἕκαστος πλησίον.

105

οὕτως ὁ μὲν παρὰ τῷ τροφίμῳ τούτου τότε

ῶν ἐξεβοήθει τήνδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα

εὐθύς τε πίπτει· κειμένης δ' ἐν τοῖς νεκροῖς

τῆς ἀσπίδος τοῦ μεираκίου τ' ὠιδηκότος

οὗτος διημάρτηκεν· ὁ δὲ Κλεόστρατος

110

ἐκεῖθεν ἐτέροις ἐκβοηθήσας ὄπλοις

γένον' αἰχμάλωτος, ζῆνι δὲ καὶ σωθήσεται

ὅσον οὐδέπω. ταυτὶ μὲν οὖν μεμαθήκατε

ἱκανῶς. ὁ γέρων δ' ὁ πάντ' ἀνακρίνων ἀρτίως

γένει μὲν αὐτῷ θεῖός ἐστι πρὸς πατρός,

115

πονηρίαι δὲ πάντας ἀνθρώπους ὅλως

ὑπερπέπαικεν· οὗτος οὔτε συγγενῆ

οὔτε φίλον οἶδεν οὐδὲ τῶν ἐν τῷ βίῳ

αἰσchrῶν πεφρόντικ' οὐδέν, ἀλλὰ βούλεται

ἔχειν ἅπαντα· τοῦτο γινώσκει μόνον,

120

καὶ ζῆνι μονότροπος, γραῦν ἔχων διάκονον.

οὗ δ' εἰσελήλυθ' ὁ θεράπων ἐν γειτόνων

ἀδελφὸς οἰκεῖ τοῦδε τοῦ φιλαργύρου

νεώτερος, ταῦτὸν προσήκων κατὰ γένος

(5)

τῷ μεираκίῳ, χρηστὸς δὲ τῷ τρόπῳ πάννυ

125

καὶ πλούσιος, γυναῖκ' ἔχων καὶ παρθένου

μιᾶς πατῆρ ὦν· ὦν κατέλιπεν ἐκπλέων